

Bediüzzaman'ın dünyaya bakışı

Günümüzde rahat ve konfor içinde yaşayarak mutlu olmak her insanın arzusu. Kitle iletişim araçlarının hızla çoğalması, bilim ve teknolojiadaki baş döndürücü gelişmeler ve insanlığa acı veren savaşların tek nedeni bu arzu.

İnsanlık bu arzusuna ulaşmak için bilinçli veya bilinçsiz şekilde manevî, ahlâkî değerlerini feda ediyor ve zor bir dönemeçten geçiyor. Evet, asrımız felâket ve helâket asrı. Özellikle de ehl-i iman zor durumda. Bir tarafta hayatına anlam katan değerler, diğer tarafta rahat ve konforlu bir yaşam arzusu. Ehl-i iman bu vartadan kurtulmasının tek şartı iman esaslarına olan inancının kuvvetlendirmesiyle olur. Felâket ve helâket asrının insanı aradığı huzuru, mutluluğu, rahatı ve konforu imandan başka hiçbir şeyde bulamaz.

Asrımızda Kur'ân, iman ve İslâm hakikatleri Risale-i Nur Külliyyatı adı altında telif edilmiştir. Müellifi Bediüzzaman Said Nursî'dir. Bediüzzaman, talebeleriyle birlikte üç defa hapishaneye girmiş ve 28 yıl hapis ve sürgün hayatı yaşamıştır. Onun bu çileli hayata sabredişinin tek sebebi; ihlâsla Kur'ân ve iman hakikatlerini tefsir etmek içindi. Telif ettiği Risale-i Nur, başta ehl-i iman olmak üzere tüm insanlığa hem dünya, hem de ahiret hayatlarında mutlu olmanın yollarını öğretmektedir. Çünkü, bu hakikatler iki cihan mutluluğunun şifresidir.

Bediüzzaman tüm hayatı boyunca dünya malına, mülküne ve makamına ehemmiyet vermemiştir. Hayatının gayesi olan Doğu Anadolu'da Medresetü'z-Zehra isminde bir üniversiteyi kurması için onayla birlikte, şark umumî vaizliği, diyanette üyelik, milletvekilliği, bir köşk ve üç yüz lira (1997 rakamlarıyla üç milyar lira) maaş teklif edilmiştir. (1) Fakat kendisi dünyaya sırtını dönüp ahiretine çalışmak istediği için bu teklifi kabul etmemiştir. "Bu teklifi kabul etseydim hiçbir şeye tâbi olmayan ve sırr-ı ihlâs taşıyan Risale-i Nur meydana gelmezdi" demektedir. (2)

Bediüzzaman, Afyon Hapishanesinde iken yazdığı bir dilekçede de, "imanın cüz'i bir hakikatine ve Kur'ân'ın bir kudsi nüktesine dünya saltanatından daha ziyade ehemmiyet verdiğini bütün hayatını öyle hakikatlere sarf edip ve dünya ahvalini ahiret işlerine tercih edenleri divane telâkki ettiğini" söylemektedir. (3)

Bediüzzaman Kur'ân ve iman davasından taviz vermedi. Çileli, ama anlamlı bir hayat yaşadı. Gönlünün sevdası olan Medresetü'z-Zehra'sını Doğu Anadolu'da bilfiil hayata geçiremedi, ama telif ettiği Risale-i Nur'ların okunduğu her mekan Medresetü'z-Zehra'nın manevî bir kampüsü oldu. Bugün Bediüzzaman'ın binlerce değil milyonlarca talebesi vardır. Manevi Medresetü'z-Zehra'larda Risale-i Nur bir çok dille okunmakta ve talebelerini dünya ve ahiret saadetine ulaştırmaktadır.

Hayatı pahasına, her türlü dünyalığı elinin tersiyle reddeden, “Dâvâm!” diye tanımladığı ve Risale-i Nur diye adlandırdığı eserlerinde yer alan hakikatler, yani iman davası onun temel dünya görüşü oldu. Talebeleri de bunu hayatlarının programı yaptı.

Bu felâket ve helâket asrında imanımızı muhafaza etmenin, aradığımız huzur, rahat ve konfora ulaşmanın ve insanı insan yapan manevî, ahlâkî, insanî değerlerimizi feda etmeden hakikî bir insan olabilmenin yolu Bediüzzaman’ın Risale-i Nur’una talebe olmaktan geçiyor.

Haydi, ne duruyorsunuz? Doğru Risale-i Nur’ların başına!

Kaynakça:

1. Şaban Döğen, Bir Hak ve Hakikat Kahramanı: Bediüzzaman, s. 91.
2. Bediüzzaman Said Nursî, Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neş., s. 12.
3. Bediüzzaman Said Nursî, Şualar, Yeni Asya Neş., s. 372.

Fatma ÖZER